

**REACTIE OP HET RAPPORT VAN DE STICHTING MINDER
VALIDEN BONAIRE (MIVABO)**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 november 2012

Met brief d.d. 6 maart 2012 heeft de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties mij gevraagd om een reactie op het Rapport van de Stichting Minder Validen Bonaire (MiVaBo) «Mindervalide beleid op Bonaire». Met brief d.d. 15 maart heeft de Vaste Commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport mij eenzelfde verzoek gedaan. Onderstaand treft u mijn reactie aan.

Het rapport bevat verzoeken om voorzieningen voor ouderen of beschikbaar te stellen, of te verbeteren. Het betreft volgende voorzieningen:

- Woningaanpassing;
- Zieken- en taxivervoer;
- Verhuizing/terugkeer naar Caribisch Nederland.

T.a.v. woningaanpassing merk ik op dat hiervoor inderdaad geen voorziening is getroffen. In Europees Nederland is dit geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De uitvoering daarvan is een gemeentelijke taak. De Wmo is niet van toepassing op de eilanden. In het transitietraject van de eilanden Bonaire, Saba en St. Eustatius van de Antillen naar bijzondere gemeenten van Nederland is er bewust voor gekozen de Wmo voorlopig niet in te voeren, maar eerst af te wachten hoe de situatie zich zou ontwikkelen. Wel is tijdens het transitietraject rekening gehouden met de mogelijkheid om de Wmo, of delen daarvan ook op de eilanden in te voeren. De juridische basis daarvoor is al gelegd.

Overigens wordt een aantal voorzieningen, o.a. hulpmiddelen, taxivervoer en thuiszorg, voor een belangrijk deel al gedekt door de aanspraken op de zorgverzekering en hiervoor zijn dan ook geen aanvullende maatregelen nodig.

Ten aanzien van verhuizing en terugkeer merk ik op dat de door de gemeente verstrekte voorzieningen bedoeld zijn voor de ingezetenen van die gemeente. In geval van verhuizing naar een andere gemeente is de nieuwe gemeente verantwoordelijk voor de benodigde voorzieningen. Het staat gemeenten vrij om onderling afspraken te maken over de continuïteit van reeds verleende voorzieningen.

Ik onderken thans de noodzaak, mede naar aanleiding van dit rapport, om op het gebied van woningaanpassing maatregelen te treffen.

Het één op één overnemen van de Wmo, zoals van toepassing in Nederland, lijkt echter niet gewenst en niet nodig vanwege de reikwijdte van de zorgverzekeringaanspraken in Caribisch Nederland en het feit dat een aantal voorzieningen, zoals maaltijdverstrekking aan thuiswonende ouderen, op Bonaire al voor 1-1-2010 geregeld waren.

Onlangs heb ik € 0.32 mln. euro toegevoegd aan een geoormerkt budget, dat tot doel heeft te komen tot een integrale aanpak van de sociaal economische problematiek. In de brief over het kabinetsstandpunt referentiekader Caribisch Nederland aan uw Tweede Kamer van 8 juni 2012 (kenmerk 2012-0000328135) is deze toevoeging al gemeld en nader toegelicht. Dit bedrag komt bovenop de al eerder aan dit geoormerkte

budget t.b.v. verslavingspreventie is toegevoegd. Op deze wijze ontstaat de mogelijkheid voor de eilandbesturen om voor Wmo gerelateerde activiteiten, voor zover niet gedekt in andere regelingen, projecten of pilots te starten om te bezien welke onderdelen van de Wmo op welke wijze en onder welke voorwaarden op de eilanden tot stand kunnen worden gebracht. Gelet op het feit dat de aanspraken op eilanden van Caribisch Nederland onderling niet verschillen zullen deze middelen voor geheel Caribisch Nederland beschikbaar zijn.

Het beheer van deze middelen wordt vooralsnog in 2012 uitgevoerd door de Stichting Antilliaanse Medefinancieringsorganisatie (AMFO). Bij de AMFO kunnen de openbare lichamen projectvoorstellen indienen. Deze zullen worden getoetst door de gezamenlijke departementen. Als zij aan de criteria voldoen kunnen ze worden uitgevoerd, op voorwaarde dat zij binnen het budgettaire kader passen.

Ik heb de eilandbesturen van Bonaire, Saba en St. Eustatius en de MiVaBo over het bovenstaande geïnformeerd.

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M. J. van Rijn